

умъ, какъ въ мое присѣствие единъ лондонски професоръ на музиката се молѣше на единъ мой познайникъ англичанинъ, да издѣйствува, щото неговиятъ нѣжно възпитанъ и грижливо образованъ синъ да се приеме за коненъ жандармъ въ Капската колония. „Подѣйствувайте, моля Ви, настояваше професорътъ; не защото ми е синъ, та Ви го хваля; увѣрявамъ Ви, че той е единъ кроткъ, хрисимъ, образованъ момъкъ. Ако Ви трѣбватъ прѣпорѣчителни, азъ съмъ готовъ да Ви донеса отъ херцогиня еди-коя си и графиня еди-каква си, които бѣха мои ученички“. Подиръ излизането на тоя чедолюбивъ баща, моятъ познайникъ ме увѣдоми, че не само професори, но и лордове и рицари го молили, да подѣйствува за приемането на тѣхнитѣ по-млади синове въ тоя полкъ отъ конни жандарми, който се формируваше тогава подъ командата на полковникъ Уоррена въ Южна Африка. И азъ неволно се попитахъ, дали не ще дойде врѣме, когато и нашитѣ гимназисти да бждатъ твърдѣ доволни, ако могатъ сполучи да станатъ поне жандарми.

Такова бждеще за нѣкои отъ нашитѣ гимназисти е толкова по-вѣроятно, че у насъ всѣкога ще отсѣствуватъ канали подобни на ония, които напрѣдналитѣ европейци сж си намѣрили въ далечни земи. Намъ ни липсватъ още и богати търговски кѣщи, като ония, които гърцитѣ иматъ разпрѣснати по тритѣ материка, Европа, Азия и Африка, и които не малко млади момци теглятъ всѣка година изъ населенитѣ съ гърци страни. Намъ не остана слѣдователно друго, освѣнъ да диримъ канали за изтичането на притекаещата маса срднообразовани момци въ разработванието на нашитѣ естествени богатства, въ развитието на нашето земледѣлие и нашата промишленостъ.

Врѣме е вече да обърнемъ сериозно внимание върху тоя жизненъ за насъ въпросъ. Стига сме употрѣбявали всичкитѣ си мисли, стига сме изнурявали всичкитѣ си сили въ яловата политика. Нашитѣ водители, нашитѣ законодатели, нашитѣ вѣстникари трѣбва мжжки да се завзематъ съ самата плодотворна задача — задача за повдигането на нашия народенъ поминѣкъ. Нашата държава трѣбва да шавне и тя, трѣбва да направи и тя нѣщо отъ онова, което всичкитѣ съврѣменни образовани държави правятъ за економическото възраждане на страната. Безъ да взима ролята на една *État-Providence*, безъ